

Porównanie wskaźników hodowlanych młodocianych albinotycznych sterletów (*Acipenser ruthenus*) o genotypie normalnym i gynogenetycznym

Mirosław Szczepkowski¹, Dorota Fopp-Bayał², Bożena Szczepkowska¹

¹ Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

² Katedra Ichtiologii, Wydział Nauk o Środowisku, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Przeprowadzono próbę określenia jakości potomstwa sterleta (*Acipenser ruthenus*) uzyskanego w wyniku gynogenezy. Podchów przeprowadzono w okresie 10 miesięcy od wyklucia, w basenach systemów recyrkulacyjnych. Początkowo larwy żywiono pokarmem mieszanym (paszą komponowaną i żywymi naupliusami solowca), a od 30 dnia po wykluciu wyłącznie paszą komponowaną. Grupę kontrolną stanowiły osobniki o genotypie normalnym. W pierwszym etapie podchowu (73 dni) u sterletów gynogenetycznych obserwowano znacznie większe śnięcia ryb, które jeszcze po 50 dobach od wyklucia przekraczały 2% obsady ryb na dobę. Końcowa przeżywalność w obydwu grupach w tym okresie znacznie się różniła, w grupie osobników „normalnych” wyniosła 57,8% i była ponad trzykrotnie większa niż w grupie gynogenetycznej (18,4%). Końcowa masa ciała w grupie gynogenetycznej była wyższa niż w grupie kontrolnej i wyniosła, odpowiednio 5,4 i 4,7 g. Stwierdzono istotne różnice wartości współczynników pokarmowych FCR, korzystniejsze wartości uzyskano w grupie kontrolnej – 0,45, natomiast u sterletów gynogenetycznych – 0,69. W dalszej części podchowu tempo wzrostu było wyższe w grupie kontrolnej. Na koniec eksperymentu ich masa ciała wynosiła 234,1 g, podczas gdy w grupie gynogenetycznej 222,8 g. Stwierdzono, że sterlety gynogenetyczne są bardziej wrażliwe na niekorzystne warunki środowiskowe i stres hodowlany. Uzyskane wyniki wskazują, że potomstwo sterletów o genotypie gynogenetycznym charakteryzuje się niższym potencjałem hodowlanym w stosunku do ryb o genotypie normalnym, spowodowanym większą liczbą deformacji ciała oraz wrażliwością na niekorzystne warunki środowiskowe.